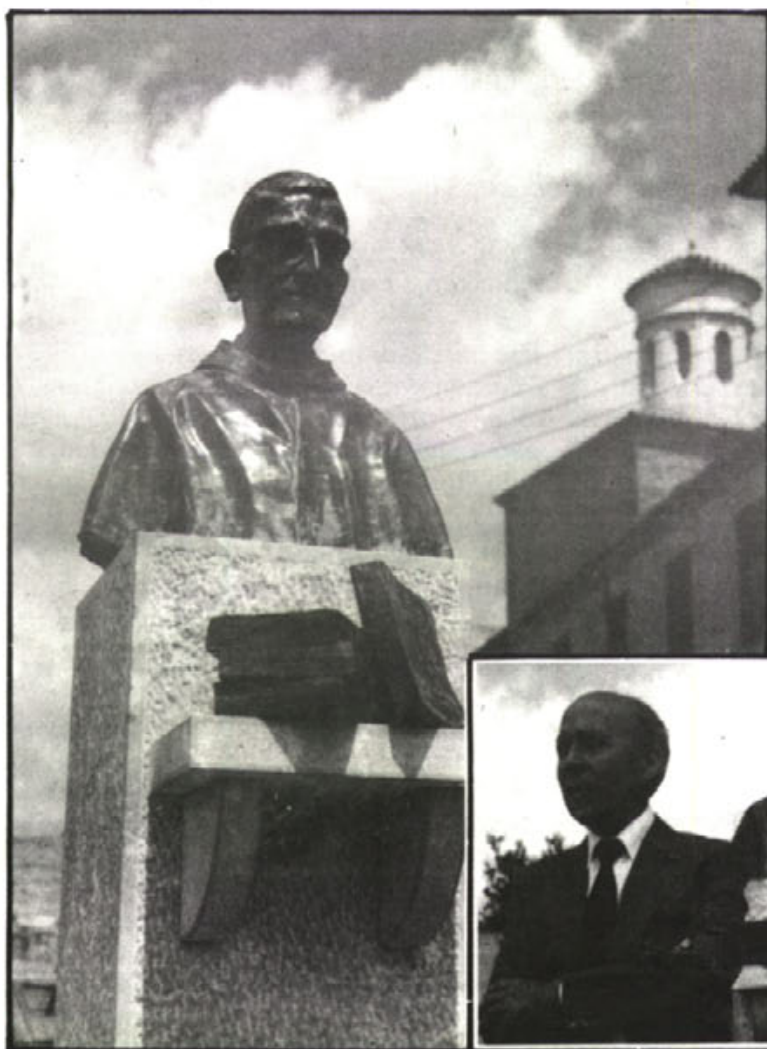

EL P. GINARD A LA SEVA PLAÇA

UN HOMENATGE MERESCUT

El dia de Sant Salvador s'inaugurà el bust del P. Ginard Bauçà que l'escultor Pere Pujol ha fet i donat al poble d'Artà.

A les 12 del migdia, es congregà un nombrós grup d'amics d'En Pere i del Pare Ginard, comunitat dels franciscans, batle, regidors i altres persones, entre elles alguns familiars del P. Ginard que havien vingut apostats de Sant Joan.

Realçaren l'acte els nostres capgrossos i la música.

Després d'un curt parlament del batle i del P. Gori Mateu, prior del convent, els padrins del monument, Pau Morey i Catalina Ferrer, destaparen el bust al so de La Balanguera.

Aquest monument és una altra passa ben donada en reconeixement dels mèrits del P. Rafel Ginard i Bauçà de felicitat memòria.

Foto: C.Obrador
L'obra i l'autor.

sumari:

- *XERRADA AMB PERE PUJOL
- *DE LA COLONIA DE ST. PERE
- *MOMENTS FELIÇOS
- *CRÒNICA DE FESTES
- *NOTICIARI, XERRIM-XERRAM
- *ESPORTS
- *ALTRES COL.LABORACIONS

I DEMÀ,

TOTS A FIRA

REVISTA QUINZENAL
Nº 14 V EPOCA 7 Setem 1985

DIRECTOR: Rafel Umbert

CONSELL DE REDACCIO

C. Obrador A. Gili
J. Pastor G. Bisquerra
G. Artigues S. Massanet
Fito i Taller de Comunicacions

COLLABORADORS:

Gregori Mateu Pere Ginard
A. Genovard C. Obrador
Guillem Bisquerra A. Ginard

ADMINISTRACIO:

G. Bisquerra A. Gili
A. Esteva M. Estelrich
J. Bernat

REDACCIO I ADMINISTRACIO: Sant Salvador, 2 Artà.

IMPRIMEX: Gràfiques Llevant.
Carrer de Ciutat, 55 Artà.

Dipòsit Legal: P.M. 57-1969.

NOTICIES DE LA PARRÒQUIA

TOMBOLA PARROQUIAL

La recaudació total neta de despeses de la tombola parroquial d'enguany a estat de 386.635 pts. Ha resultat, aproximadament, la mateixa quantitat que l'any passat. Donam les gràcies a totes les persones que han col·laborat, ja que gràcies a elles i a la tombola, l'economia parroquial pot respirar més còmodament.

RIFES DE LA TOMBOLA

Sempre hi ha despistats que no pensen a mirar els bil·lets de rifa. Vet aquí els números guanyadors de les rifes de la tombola d'enguany. Hi ha que dir que els tres primers premis ja han estat entregats.

Una vànova	número 413
Un tapete de camilla	677
Una estora	56
Un adreç de taula	635

NOMENAMENT DE VICARI

La vacant produïda a la nostra parròquia pel trasllat del vicari Antoni Gili, ha estat coberta amb el nomenament del P. Miquel Ramon Campins com a vicari parroquial d'Artà. El P. Miquel ja fa un any que està amb nosaltres. Li desitjam una fructífera labor.

CAL APUNTAR-SE

En neixer, els pares "apunten"/inscriuen el seu fill a l'Ajuntament. Per formar part d'un poble mos apunten a un registre, i això ens ocasionarà uns drets i unes obligacions com a ciutadans.

En batiar els fills els pares "apunten"/inscriuen el seu fill a l'Església. Naturalment, per ésser Església caldran bastantes coses més que estar registrats al llibre de Baptismes. Però, no hi ha dubte que són passes -diguem burocràtiques- que s'han de donar.

Si per formar part d'un poble o d'una Església cal estar "apunatats", per ésser poble i Església és necessari además "apuntrar-s'hi".

Quan estam ja a les acaballes de l'estiu i qui més qui manco ha tingut uns dies de vacances o descans, quan ja mos preparam, a començar un nou curs, cadascú s'hauria de demanar si viu "penjat" al poble o a l'Església o si "empeny" el poble o l'Església.

La nostra societat tecnificada ha omplert les nostres cases de tota casta d'aparells i comoditats i mos ha convertit en uns autèntics egoïstes. No mos interessen els altres. "¿Per què, si dins ca meva hi estic tan bé, amb la TV, el vídeo, etc.? ¿Per què posar-me amb "líos"?"

Quan deim que ens hem d'apuntrar ens referim a l'esforç que hem de fer tots per a rompre la crosta del nostre petit món i prendre part en activitats gratuïtes en bé del poble.

Cadascú sabrà què pot fer. Tenim l'exemple recent de l'Orfeó Artanenc que és una forma de "fer poble", però n'hi ha tantes altres...

Estam programats per fer gairebé just lo que ens és rentable, lo que ens paguen, lo que ens aporta benefici. I és tan hermos "perdre hores" pels altres, hores que no se cobren o que se cobren amb crítiques i garrotades, fruit sovint de l'enveja del qui no vol fer res.

Hi ha al nostre poble moltes coses ja instituïdes. ¿Per què no hi posam les mans? No val dir "jo no serveix", "jo m'hi apuntaria, però els qui ho organitzen no són dels meus", "jo hi seré quan es faci d'una altra manera". Excuses i autojustificacions ridícules.

Lo mateix passa a nivell d'Església: ens conformam amb els mínims: batiar-se, casar-se, la missa del diumenge...

Repensem un poc la nostra vida.

Apuntem-nos a fer qualque cosa pels altres, pel poble, en l'Església.

És el temps millor invertit. D'aquesta inversió en treurem alegria, amics -també qualque disgust o enemic- i la satisfacció personal d'haver fet qualque cosa més que criticar, la satisfacció d'haver-hi posat les mans.

L'Equip Parroquial

NOTICIARI

CANVIS

Amb motiu d'inaugurar aquest nou curs l'edifici d'EGB, a Na Caragol, on s'hi trasllada l'alumnat de La Central, el professor Sebastià Ginard Vilalonga hi ve destinat, després de nou anys fent feina al col·legi de Son Servera. També hi han destinat En Joan Carrió Servera, molts anys professor del Col·legi de Sant Salvador d'Artà.

El professor de l'Institut Jaume Alzina, ha estat destinat a donar classes a l'Institut de Sa Pobla, i Na Maria Hernández Sastre, que l'any passat ensenyava a Eivissa, va destinada al col·legi de Sant Llorenç.

Desitjam lo millor a tots aquests professors artanencs en el seu nou destí.

FAROLES

A la plaça de l'Ajuntament han canviat les faroles. Les noves són iguals de les d'abans però han estat més ben distribuïdes.

També a la plaça del Progrés han instal·lat noves faroles de braç per il·luminar aquesta plaça del llevant d'Artà. Enhorabona, idò, per totes les millores que es fan.

CAVALLS

A la plaça del mercat d'animals el proper dia 8, diumenge de Fira, tindrà lloc una exposició de cavalls de carreres.

El capvespre, a l'hipòdrom de Son Catiu, es celebraran unes bones carreres de cavalls, també amb motiu de la Fira.

CENTENARIES

El dia 24 d'agost acomplí cent anys madò Beatriu Gelabert Serra, a) Jaumina. El poble li reté homenatge amb una festa patrocinada per l'Ajuntament a la seva casa del carrer de Rafel Blanes.

També Madò Pereta acomplí els cent i dos anys el passat dia 20.

A totes dues, els desitjam molts d'anys de vida.

INCENDIS

Aquest estiu els incendiaris han fet acte de presència als nostros boscos, acarnissant-se en lo poc que quedava d'ells. Així han cremat Betlem, Can Canals, Son Puça, Sa Vinyassa, Sa Cova i Sa Duaia, i altres de la nostra contrada.

NOU BAR

A la Plaça Nova i per la setmana de festes s'obrí al públic un nou bar anomenat "BAR CENTRAL". Està situat on era sa cotxeria de Can Sard i el propietari és En Pere Monserru, el qual regentava fins ara el Bar Joan, quedant aquest tancat al públic.

VACUNACIO

Del quinze d'agost al quinze de setembre es fa la segona campanya de vacunació antitetànica gratuïta per a tothom. L'any passat més o manco per aquest temps es féu la primera, a la que hi acudí molta gent. El lloc on es dona és l'Hospital.

NETEJA DE CARRERS

L'Ajuntament d'Artà, inicia una campanya per la neteja dels nostres carrers. Als solars no edificats s'admetrà un trispol de formigó compacte i que no desprengui pols ni grava. Els solars edificats s'han d'enrajolar amb el tipus de rajola del model que hi ha a la plaça de "Sa Carn". Mentre duri la campanya, les llicències es concediran sense càrrec. També hi haurà neteja de voravies i carrers, per eliminar les herbes i els caramulls de grava i brutors. A partir de Setembre, es confeccionaran els padrons de propietats que no tinguin en les degudes condicions les voravies de forma que el 1 de gener del 86 estiguin sotmeses a la quota que fixa l'ordenança.

L'Ajuntament convida els veïns a col·laborar en aquesta campanya, ja que serà en benefici de tots.

CANVIS AL CONVENT

Fa uns dies que al convent dels Franciscans han arribat dos frares nous.

Es tracta del Pare Antoni Roldán i del Pare Sebastià Rosselló. El P. Roldán ocuparà el càrrec de Superior i també la direcció del Col·legi Sant Bonaventura. Segons ens han informat, ell ve del Col·legi Ramón Llull de Madrid, i el P. Rosselló del Convent d'Inca. Des d'aquesta secció els donam la benvinguda, esperant que la seva estada sia grata entre nosaltres.

EXPOSICIONS

Quatre exposicions honraren les nostres festes, enguany, per Sant Salvador.

Na Catalina Amorós a "Sa Nostra", amb pintures de temes molt nostros, com són la Parròquia i Sant Salvador.

Na Margalida Morey exposà a Na Batlessa una varietat de brodats a màquina que foren molt visitats durant aquests dies.

N'Almudena Martínez, presentà les seves obres a la boutique Vora Vora. També foren admirats per moltes persones que aprecien de veres les belles arts.

En Fred Schlatter, conegut per les seves exposicions de pintura, ens va sorprendre gratament, enguany, exposant una varietat d'escultures de pedra i fang. Molta gent no coneixia aquesta faceta seva i pogueren admirar obres de vertader art.

Enhorabona, idò, a tots.

DESPEDIDA

A principis del mes d'agost ens deixaren -tal volta per a sempre- dos artistes estrangers que han viscut onze anys al seu xalet de Betlem.

Ens referim a Artur Biehl i Richard Porter, els quals han tingut molta relació amb Artà durant aquests anys, i que han exposat les seves obres, meravelloses obres de pintura a color, a la sala d'exposicions de "La Caixa".

Ademés d'exposar la seva feina i per tant donar-la a conèixer dins Artà, han col·laborat en altres coses. La il·luminació que per les festes de Nadal presideix el nostre carrer principal, fou dissenyada per aquests dos homes, i la capçalera que il·lustra actualment la portada de la nostra revista "BELLPUIG" també fou dibuixada per ells.

Dues persones senzilles i entregades al seu treball de veritaders artistes, fruit del qual han viscut i conviscut entre noltros, han deixat la nostra terra i tornen a la seva pàtria, Virginia, on pensen instal·lar-se a Florida i continuar amb les feines pròpies del seu art.

Des d'aquestes senzilles retxes, els deïm no adéu, sinó fins sempre.

BARBERIES

El primer de setembre tancà la barberia En Toni Flaquer al carrer d'Antoni Blanes. Sembla que a Artà ja només queda En Miquel Tous i En Perico Moló, dos establiments dedicats a perruqueries d'homes.

XERRIM XERRAM

I QUE NO HEU PASSAT BONES FESTES? Si no és així serà perquè no heu volgut. S'ajuntament nostre fa lo impossible i es gasta molts de duros perquè ens divertiguem.

I QUE NO HEU TINGUT BONES VACANCES? Perquè sol, sí n'ha fet, i fort. No feia més que ganes d'estar amb el... en remui. Aquest mes d'agost a Artà sembla que hi pega pesta. Molts no fan feina i passen es temps a la mar. I ja en farem al setembre, diuen, hi ha més dies que llangonisses. I ses "lletres" si les tornen millor. I llavors es queixen de si no hi ha doblers. De si hi ha poca feina, de si no paguen... Iddò, a passar-ho bé, que són dos dies.

SES VERBENES ENGUANY a naven molt animades. Sobretot a sa que no pagaven. Hi havia gent des de quatre anys fins a noranta. Moltes padrines hi feren sa volteta lluint es vestit nou i ses joies. I fent es compes a la gent jove. I què no és guapo això? Quina vergonya! L'any qui ve tindrà que pagar tothom. I és que 300 pessetes són doblers, però a sa que no paguen, tothom s'hi apunta. Noltros deim: Cada cosa al seu temps i a l'estiu cigales. I sa primera verbenes pareixia que no feia ganes a ningú. Eren les dues i no hi havia una "rata". Els sonadors ja devien pensar de tornar-se'n de buit. Però més tard, sí s'omplí i ballàrem fins a trenc d'auba. Per cert que, enguany, hauríem d'enrajolar de bell nou sa plaça. Hi ha qualque clot que raro és que qualque senyora no hi deixàs es tacó.

Groc i negre...

Crònica de FESTES

En pleno verano y con el calor sofocante propio de esta época, llegan nuestras fiestas patronales de San Salvador.

Aburridas para unos, normales para otros e indiferentes tal vez para muchos. De todos modos hemos pasado unos días de fiesta acompañados de los familiares que viven fuera de Artà y también de amigos que estos días nos honran con su presencia.

Muchos actos celebrados, tal vez demasiados por coincidir algunos de ellos a la misma hora, haciendo imposible asistir a todos, pero con su variedad pudieron contentar a la mayoría.

Valorando sin puntuación, lo visto y oído, diremos que fueron notables las carreras de caballos, las cuales cada año van a más. Mediocre el Torneo de fútbol, pese a los fichajes "extranjeros" y ganar el trofeo. Notable también el tiro al pichón, el baloncesto, la actuación de Joan Bibiloni y sus acompañantes, los conciertos de la Banda Municipal y sobre todo el del remozado Orfeó Artanenc, el cual estuvo muy aplaudido por el numeroso público asistente, los entretenimientos para los niños, en especial el Grup Cucorba, las decadentes Verbenas pero siempre concurridas, aunque sea para niños en su mayoría, (sobre todo bailando) y mucho ruido y pocas nueces para los mayores que aguantan entre bostezo y bostezo (no llegan a dormirse porque las orquestas no les dejan). Cuatro exposiciones muy visitadas y admiradas por la gente, sobre todo las esculturas de Fred Schlatter, que nos sorprendieron gratamente. La famosa tómbola, con su ir y venir de pequeños y mayores con su premio auestas. Los "churros" y los "perros calientes", los juguetes para los chicos, el tomar un refresco a "ses tauletes", si se puede coger mesa. Todo esto son las fiestas de San Salvador. Abrió el fuego de las mismas el ballet de Maria Bel Sancho, y lo cerró el "ball obert", este año amenizado por nuestras agrupaciones y Música Nostra, pero, siempre hay un pero, se oían muchas opiniones como ésta: mejor sería mezclar el "ball obert" con un poco de actuación, vestidos los chicos con el atuendo típico de nuestro folklore. Habrá que considerar tales opiniones para años sucesivos.

Y entre estos actos, nos dejábamos uno que tal vez sean, aunque para minorías, de mucho impacto. Nos referimos al teatro que se nos ofreció con la comedia de Xesc Forteza, "ES CONSENSOS DEN NÓFRE", que, dicho sea de paso, alegró como siempre la mucha concurrencia que asistió.

También muchos feligreses acudieron a sus citas anuales de las fiestas. Nos referimos a los oficios concelebrados en la Parroquia y en San Salvador, los cuales tuvieron aire de fiesta mayor, siendo muy concurridos.

Y para finalizar, el emotivo acto del descubrimiento del busto del Pare Ginard Bauçà, en la plazoleta que lleva su nombre y que nuestro artista y escultor Pere Pujol ha querido moldear y regalar a nuestro pueblo, en memoria a tan ilustre personaje. Abrió el acto nuestro alcalde Jaume Morey, el cual puso de manifiesto el apoyo que el consistorio dió en todo momento al proyecto de Pere Pujol, "ya que todo elogio y recuerdo para el P. Ginard es poco, por lo mucho que trabajó en pro de nuestra cultura". A continuación fue el P. Gori Mateu quien resaltó las virtudes encontradas en tan insigne persona, tanto en lo cultural como en lo religioso, ya que alternó su tiempo haciendo el bien en estos dos campos tan apreciados y tan poco conseguidos en nuestros días. Al son de la Balanguera, interpretada por nuestra Banda Municipal, se procedió al descubrimiento del busto, entre los aplausos del numeroso público allí congregado.

No creemos dejar nada sin reseñar, pero si así es, rogamos disculpen nuestro involuntario descuido, y hacemos votos para que el año que viene "des qui som no en falti cap".

Molts d'anys!

Guibis

Una xerrada amb...

PERE PUJOL, ESCUPTOR

Pere Pujol
i els padrins de l'escultura

Aprofitant l'avinentesa de la inauguració del monument al P. R. Ginard Bauçà per les festes de Sant Salvador, BELLPUIG ha visitat, per fer una xerrada amb l'autor, el nostre callat però eficient escultor Pere Pujol. L'hem sorprès disfrutant del descans dominical encara que acabava de deixar les eines retocant les noves caretes dels nostres dimonis per encàrrec de l'Obreria, al seu racó preferit del carrer Major, anomenat "Taller Ca Mumare", casa típica del s. XVI renovellada per ell mateix. En un ambient completament amigable i distendit, hem començat la xerrada.

BELLPUIG: Estàs satisfet del monument?

PERE PUJOL: Sí, plenament. No he tingut cap inconvenient amb l'Ajuntament per realitzar el meu projecte tal com havia pensat. Cal dir, per altra part, que algun detall va quedar un tant provisional (com per exemple la il·luminació) cosa que se m'ha promès que prest se solucionarà.

B.: Alguna gaberrada?

P.P.: Sí, qualcuna n'hi ha haguda, encara que jo ja hi estava mentalitzat. El cas curiós és que les dones del barri m'han com "nomenat" el guardià del monument. Me venen dient que "si falta una bombilla", que "si les afluixen", que "si per les festes uns quants jovenells l'apedregaren", etc.

B.: Feim una riulla i continuem amb les preguntes. Pel conjunt de la plaça, tens qualche projecte ja que, tal com està, sembla una era?

P.P.: Sobre tot hi semblaria arbres per crear un ambient d'ombres i verdors (amant com som de la natura) per molts de motius. En primer lloc, per dissimular un poc la quantitat de pals d'electricitat que hi ha i els fils corresponents. Per altra part perquè a l'estiu fa molta peresa travessar-la amb aquell bater de sol. I sobretot, ja que aquesta plaça té bones perspectives, el conjunt se presta molt a la idea que tenc: que tot Artà sigui un jardí.

També podríem parlar de faroles adequades al conjunt, però sé positivament que el nostre Consistori té bones disponibilitats i ho farà a mesura de les seves possibilitats. Aprofit per dir que si l'Ajuntament està amb mi, jo estaré amb ell en tot el que me necessiti.

B.: Tens altres projectes pel poble?

P.P.: I sempre n'hi ha. El darrer és que, havent adquirit l'Ajuntament les meves obres dels dimonis, capgrossos i el relleu dels cavallets, tots ells en bronze, he presentat un plànol per conjuntar-los en un fríptic per col·locar-lo al mig del pati de l'Ajuntament. Crec que serà un conjunt únic per ressaltar de manera unificada el nostre entranyable folklore.

Un altre projecte és el de fer un monument de tipus simbòlic al música artanenc Antoni Lliteres i Carrió.

També, i pel poble, m'agradaria fer-ne qualquín de tema nacional o internacional per fugir un poc del tipus local. Que per cert, d'aquest tipus en tenc uns quants en marxa encara que preferesc no parlar-ne ja que estic segur que un grup de persones els m'aturarien, cosa que inclús s'atreveixen amb les meves pròpies relacions personals. Jo que m'ha afectat molt i ha motivat el meu recolliment al meu "taller". Malgrat tot això, tenc il·lusió per fer feina i, tal volta, és l'època que més en faig.

Aprofit per dir que, degut a les meves limitacions de salut, m'he traçat una meta de 10 anys de feina els quals les vull dedicar al meu entorn i anar a lo nostre dins el tema costumbrista. De totes maneres, estic cercant altres for-

mes, però, pel que he dit, som conscient de que no m'hi puc dedicar molt ni abarcar-ho tot, ja que això suposaria sortir a fora de Mallorca. He rebut convidades des de Madrid, Barcelona, inclús d'Alemanya, però els viatges me fatiguen molt.

Per altra part he de dir que dins el tema costumbrista hi ha molt a fer i que jo, personalment, m'hi sent completament satisfet. Si abarcàs més camps, seria massa per a mi.

B.: Ja que parlem d'això, ¿té sortida avui la teva obra?

P.P.: A pesar de la crisi econòmica mundial, les meves vendes d'obres continuen. També demostra l'acceptació, la gran quantitat d'encàrrecs que rep, encara que no són sants de la meva devoció. A mi m'agrada treballar amb llibertat (condició que pos als meus clients quan em fan l'encàrrec).

B.: Passant a una altra qüestió. Se sap que aquests dies ha estat col·locada la Mare de Déu de la Pau d'En "Sarasate". Quina és la teva opinió?

P.P.: Estic molt content que un artanenc hagi pogut col·locar una obra damunt la muntanya de Na Burguesa, essent uns dels millors llocs de Mallorca.

B.: Pere, com a darrera qüestió, creim que el poble d'Artà t'hauria d'aprofitar més...

P.P.: N'estic completament d'acord. Crec que actualment em sent madur dins la meva línia i és el moment idoni per a deixar al poble la meva obra.

Seguirem parlant llargament amb En Pere de les seves idees i projectes. Bons projectes que, com ell diu, si es realitzassen. "Artà seria un jardí". És veritat que la manca de diners a vegades atura les possibilitats. Però, si hi ha bona disponibilitat, un dia o un altre, es poden realitzar de manera no molt costosa. La pena d'un poble és la manca d'idees cosa que, com dèiem al llarg de la xerrada, cal aprofitarnos d'En Pere ja que té el cap que li bull d'elles. Adéu, Pere, i fins una altra.

ARTÀ I ELS ARTANENCS

Mn.

ANTONI GILI FERRER

Dins pocs dies, concretament el 21 d'aquest mes de setembre, deixarà la nostra vila Mn. Antoni Gili Ferrer, vicari de la Parròquia d'Artà des de fa 19 anys.

El Sr. Bisbe l'ha nomenat rector de la Parròquia d'Algaida, on des d'ara exercirà el seu ministeri de servei a l'Església.

Persona molt vinculada als costums i tradicions del nostre poble, deixa un buit molt gros, ja que és un home que de veres estima tot el que és nostre.

El vicari Gili, don Toni Gili, En Toni Gili, o Mossèn Gili com per molts era conegut i anomenat, ha estat tota una institució dins Artà. Dedicat de sempre a remoure arxius, és una verdadera enciclopèdia amb assumptes antics de la història de la vila i altres indrets. Des de fa molts d'anys rector de l'Obreria de Sant Antoni, president i defensor acèrrim del nostre Museu, i un gran col·laborador de la nostra Revista BELLPUIG des de la seva fundació. Ha escrit una quantitat de llibres, entre altres la "Història de Sant Salvador d'Artà", "Història de l'Ermite de Betlem" i darrerament "Artà en el segle XV".

Els companys de l'equip de Redacció de BELLPUIG, reconeixent haver perdut un dels més assidus integrants del nostre equip, hem cregut oportú fer-li aquesta entrevista, amb motiu de la seva propera partida al nou destí.

Bellpuig: ¿Què significa per tu el deixar Artà, després de 19 anys d'estar entre nosaltres?

Gili: Un canvi i una renovació. Amb l'experiència que un té, un pot anar a qualsevol part.

B.: ¿On vas destinat i per què?

G.: A Algaida. He preferit un poble mallorquí. De moment no vaig de vorera de mar ni de Ciutat. Algaida està en el camí de Ciutat i d'Artà.

B.: Fé un poc d'història de la teva venguda a Artà.

G.: Per resumir diré que la mort de mun pare fou ocasió de la meva venguda a Artà i la mort de mumare ha estat l'ocasió de la meva partida.

B.: ¿Com és que has estat tant de temps a Artà?

G.: Estic ben convençut que per fer una labor profunda hi ha que cremar-hi oli. Per altra banda, no me repugna, com a altres capellans, estar al meu poble natal. Estar a Artà m'ha donat la possibilitat d'anar-lo coneixent més i més, de cada dia, emperò encara no el conec del tot.

B.: ¿T'ha passat alguna anècdota ressaltada?

G.: Un pic, com vaig anar a cercar els premis per la cavalcada de Sant Antoni a una botiga, em prengueren per un inspector. Un que se sent conegut de tothom!

B.: ¿Podries donar-nos un poquet d'estadística?

G.: Qualcú em va suggerir que comptàs els baptismes i els matrimonis que he fets i vaig tenir la humorada de comptar-los. Dóna aquest resultat: He celebrat 357 baptismes i he assistit a 176 matrimonis.

B.: Matisa allò que consideris més important de la teva estada a Artà.

G.: Ser vicari, una vegada complit el deure de servei a la parròquia, m'ha donat la possibilitat de prendre part activa en les tasques culturals del poble a través de les seves institucions: Club Llevant, Dele-

gació de l'Obra Cultural Balear, "Tots Junts", Obreria de Sant Antoni, Museu Regional d'Artà i "Bellpuig".

Durant 12 anys vaig donar classes i, una vegada deixades les classes, em vaig poder dedicar més a la investigació i a les publicacions que també és una bona escola.

Endemés he servit, amb gust, a L'Ermita de Betlem i a La Colònia de Sant Pere.

B.: ¿Quines obres has escrit?

G.: A més dels articles a "Bellpuig" i a altres revistes, tenc publicades les obres següents: "Historia de la Ermita de Betlem", "Sebastián Gili Vives. La lealtad con Dios al servicio de los hombres", "Ermitaños Insignes de Mallorca", "Historia de Sant Salvador d'Artà" i "Artà en el segle XV".

Totes aquestes obres han sortides a llum entre els anys 1975 i 1983.

B.: ¿Com te va venir aquesta afició a la investigació històrica?

G.: Essent al·lot sempre preguntava coses, la meua padrina Cartutxa s'arribava a enfadar per tantes preguntes. De jove, durant les vacances d'estiu, per matar el temps, anava als arxius municipal i parroquial d'Artà, cercant notes curioses i pintoresques, sense pensar mai publicar res. Estant a S'Arracó (1960-1966) vaig començar a visitar els arxius de Ciutat i, una volta publicada l'obra de Mn. Llorenç Lliteres, em vaig creure en l'obligació de continuar-la, perquè Artà fos un dels primers pobles de Mallorca que tengués la seva història ben completa.

B.: ¿Projectes immediats?

G.: Estic a punt de fer la darrera elaboració de "Artà en el segle XVI" i preparar la història de l'eremitisme mallorquí que, si Déu vol, es publicarà l'any 1988.

Per altra part, tenc enllestida una nova recolecció de gloses populars de més de 400 fols mecanografiats que espera, si una ametla s'adreça, poder sortir a llum. Ve a ser un complement del "Cançoner Popular de Mallorca" del P. Rafel Ginard.

B.: ¿Seguiràs col·laborant en el nostre "Bellpuig"?

G.: Aniré enviant col·laboracions, més tost de l'època medieval. Som el col·laborador més antic. Hi col·labor des de l'any 1961.

B.: ¿Com deixes el Museu Regional d'Artà?

G.: Volen que continui com a President de la Junta. Això no és cap cosa nova, ja que els presidents passats havien resi-

dit fora del poble fins al meu nomenament. Es potenciarà la figura del conserge.

B.: ¿Què significa per tu la festa de Sant Antoni?

G.: Som estat el rector de l'Obreria durant 17 anys. Jo estimo molt la festa de Sant Antoni Abat. La celebració d'aquesta festa és un dels primers records dolços de la meua infància. El meu padrí i el meu repadrí eren uns xiflats de la festa. Ho duc dins la sang.

B.: Una valoració de com deixes el poble.

G.: Artà el deix com el vaig trobar. Els pobles no canvien per un home. Poca cosa serien els pobles! Durant aquests anys, Artà ha canviat en el sentit que ha experimentat la influència del turisme, amb l'entrada d'un millor benestar i del secularisme. Les classes socials, gràcies a Déu, s'han anivellat moltíssim.

Artà és un poble senzill, sincer, no donat a la galeria. Artà no és un poble massiu, però té uns grups constants que duen a terme coses importants.

B.: ¿Quins records deixes més vius?

G.: La formació del "Grup Falcons", un grup no oficial que es va anar formalitzant. Tots els seus membres, actualment, tenen llocs de molta representació. És un bell record pensar que vaig sebre connectar amb aquells al·lots, ara ja homes.

B.: ¿Tornaries, si t'oferien l'ocasió?

G.: Clar que sí, després d'alguns anys.

B.: ¿Què és allò que més estimes d'Artà, endemés de La Parròquia i Sant Salvador?

G.: La Parròquia és per mi el centre oficial de la comunitat cristiana d'Artà. Sant Salvador és per mi el pujol mític, origen remotíssim del poble, defensa material i espiritual d'Artà.

Emperò Artà és per mi com una persona estimada de la qual no estimes just els ulls, les mans... sinó tota la persona.

Els ulls d'Artà són les seves fonts que, de vegades, ploren. La boca són les coves. El nas, els capcuruculls de les muntanyes. Les venes, els torrents. Els braços, els camins que duen als cims. Les cames, els camins que duen a mar. El ventre, els estanys. Les faldes, els vessants de les serralades. Els cabells, el càrritx dels costers. Els peus, els roquissars de la vorera de mar...

Despedim l'amic Antoni Gili, desitjant-li encert en el seu nou quefer. Ell ens promet seguir col·laborant al nostre BELLPUIG a mesura de les seves possibilitats. Ja que creu i noltros també que és un deure que té amb la nostra revista i en definitiva amb el nostre poble i la seva cultura.

Així que no li deim adéu sino fins cada quinze dies.

AFEGITÓ DE COMIAT A MOSSÈN GILI

Quan vaig tenir coneixença del vostre nou destí, un calfred recorregué la meua ossa. El nostre poble perd, així, el jaló del seu marinatge ancestral. Encara més. Artà, des d'ara, romandrà sense sotabarba en el rostre de l'antigüetat. Absent vós, mancarà l'immarcescible galipoter, xuclador de sabes recòndites. També la sagrera artanenca perdrà son celador i escorcollador del seu temps. Adéu i fins sempre, antènula ensetinadora i descrostadora de pàtines de l'ahir.

Una abraçada i salut

Pere Ginard

Artà, Agost 1985.

@@@@@@@@@ ECOS

NACIMIENTOS

Día 1 de julio. **Jaume Mestre Torres**. Hijo de Jaime y de Antonia. C/ Hostal, 8.

Día 6. **Catalina Gili de Juan**. Hija de Lorenzo y de María Luisa. C/ Llebeix, 30.

Día 16. **Noelia Ramírez Laca**. Hija de Juan y de María del Pilar. C/ Pedra Plana, 24.

Día 17. **Margarita Coll Torres**. Hija de Bartolomé y de Antonia. C/ Pep Not, 45.

Día 19. **Sebastián Canet Pastor**. Hijo de Guillermo y de María. C/ Lladoner, 7.

Día 25. **Juan Gabriel Garcias y Laderia**. Hijo de Juan Lorenzo y de María Juana. C/ Centro, 5.

MATRIMONIOS

Día 25 de julio. **Stefan Andreas Schuls** con **María Mestre y Ginard**. Urb. Els Balandres s/n. Son Servera.

Día 27. **Pedro Mestre Vives** con **Catalina Gili Ferrer**. C/ Juan Alcover. s/n. Artà.

DEFUNCIONES

Día 1 de julio. **Pedro Sureda Sureda**. C/ Vinya, 10. a) Galaní.

Día 28. **Pedro Flaquer Mascaró**. C/ Costa i Llobera, 61. a) De Sa Granja.

HA MORT

EL CAPELLA GARAMEU

El passat dia 17 d'agost, morí, a Ciutat, als 90 anys, Mn. Andreu Casellas i Casellas, natural d'Artà.

Ordenat Sacerdot l'any 1919 fou nomenat de seguida vicari de Llubí, on estigué per espai de tres anys. Passà, posteriorment, a Artà, com adscrit a la seva parròquia nadiua, allargant l'estada aquí fins l'any 1930 en què anà destinat a Santa Eulàlia de Ciutat, dedicant-se a la predicació i a les arts gràfiques, publicant periòdics "El luchador" i "El amigo del pueblo" que feren època dins la història de la premsa mallorquina.

També fou un gran admirador pràctic de "Bellpuig", escrivint a les seves planes sucusos articles de coses de temps enrera, baix el seudònim de "En Pep de Sa Clota".

Al cel sia.

NOTICIARI

CONTINUACIO

DEMA, "SA FIRA"

Amb motiu de la Fira de demà tindrà lloc una exposició d'olis de Francesca Terrasa Quetglas, al seu propi domicili entrant pel carrer Nou.

També a Na Batlessa, hi haurà una exposició de brodats, feines realitzades per les alumnes del passat curs, al dit casal.

El matí, a la plaça del mercat de bestiar, s'exposarà una mostra de cavalls de carreres, i per la tarda, a l'hipòdrom de son Catiu es celebraran unes carreres de cavalls.

Imatge de la "Mare de Déu de la Pau" realitzada pel nostre escultor Joan Sarasate que el passat dilluns fou traslladada a Ciutat per a la seva col·locació a Na Burguesa i propera inauguració el mes d'octubre.

AFEGITÓ D'EIXORDI A SARASATE

Germà meu: Una vegada més teniu un eixam de gent als vostres peus. Com pot ser que un apòcrif com vós, hagi aconseguit remoure les entranyes de criatures que, gairebé, feia anys no resaven ni tan sols una Salve?

Amb la colossal obra de La Verge de La Pau, ha quedat la demostrança de què abans són les intencions i després els miracles. Si no es parla d'altra cosa!

Jo no sé en qui teniu bo. El més cert és s'avalot de gentada que vós pitja es tapins onsevulla aneu. Semblau un xot passador.

Tenc l'atreuiment de dir que el nostre poble es mou per el que l'empenyen. Vós, per tal menester, en sou un pitjorador que, amb la seva força descomunal, arrossega i capola tot quant li surt a l'encontre. Emperò, al contrari del cavall d'Atila, allà on vós calcigau hi neixen els romanins per obsequiar-nos de les indelebles aromes de sempre; tan nostres i tan mediterrànies.

Vostre germà de sang, de llet i de fet.

Pere Ginard Font d'Es Verro, setembre de 1985.

Sr. Director:

A través de "Bellpuig" quisiera expresar mi agradecimiento por el total apoyo recibido del Ayuntamiento para la ubicación de la escultura del P. Ginard Bauçà; T.O.R., que gustosamente he donado al pueblo de Artà.

Agradecido, atentamente le saluda su afec. S.S.

Pere Pujol

BAUXES NOCTURNES

Ja se sap que l'estiu és una bona època per trobar-se els amics, sortir a sopar, anar a ballar una mica, passejar-se, prendre la fresca a la vorera de la mar o simplement descansar. Especialment la gent jove sembla que és la que millor s'ho passa i es poden veure pandilles de joves i al·lotjelles que riuen i canten i s'encalcen... certament disfruten de les vacances i de l'època estiuenca.

Però hi ha una cosa que no funciona, al manco, segons el meu parer, i és el respecte mutu, i tractaré d'explicar-me.

No tenc res que dir si una pandilla de joves fa una bauxa nocturna i es diverteixen cantant i bevent; el que ja no em pareix bé és que cridin i cantin pel carrer a les 4 de la matinada d'un dia qualsevol. No em sembla bé perquè no respecten els altres ciutadans i trenquen el seu son. Pot ser no tots, a l'endemà podran dormir, perquè hi ha gent que a les 8 ha de ser al seu treball, i encara que no fos així, no hi ha motiu per rompre la pau i el silenci de la matinada i això passa i per desgràcia sovint.

Si hi ha un horari oficial pels bars i restaurants per posar fi a la música per no molestar els veïns, crec que és ben just que també se respecti pel carrer el silenci de la matinada, silenci que a més és trencat per les carreres de motocicletes, fetes amb totes direccions (també les prohibides) amb un renouer que despertaria una roca. Bé saben molts de veïnats que no exager.

Si hi ha persones que volen nedar a les 3 de la matinada ho trob d'un gust exquisit i tenen tot el dret a fer-ho sempre que no molestin els que volen dormir. No tothom té per què haver de ballar al seu so. I si no són capaços de fer-ho que vagin a Ca Los Cans que allà no molestaran ningú.

I si aquesta mateixa gent té nirvis, també té tot el dret a espessar-los-se, ara tal volta el camí més indicat no sigui pegant amb garrots als discs de circulació, podrien cercar maneres més silencionies com per exemple fer "cucaveles" damunt s'alga.

Pot ser no estaria gens malament que ja que ara no tenim un policia municipal permanent, que la guàrdia civil fes alguna passada només per assegurar-se que el respecte als altres és observat.

Ja sé que dir aquestes veritats suposa esser tingut per vell, carca, carrossa, antiquat, considerat sense sentit de

l'humor i moltes coses més, però no m'importa perquè tots aquests qualificatius no em lleven la son; el que no em deixa dormir són els renouers de matinada.

forta calor, tingueren un gran èxit oferint les cançons del seu repertori.

MILLORA AL CEMENTIRI

Tot arriba a tenir la seva fi i poc a poc es van resolent els problemes que té plantejats la Colònia, problemes pels que des de fa anys -i des d'aquí mateix- venim insistint en la seva solució. Un d'ells era la manca de corrent elèctrica al cementiri.

La setmana passada una persona es sorprenia davant la notícia de què acaba de fer-se la instal·lació elèctrica i que a partir d'ara hi hagi llum al lloc sagrat. Creia aquesta persona que feia anys el nostre cementiri gaudia d'aquest elemental servei. Però no era així. Serà, si Déu ho vol, a partir d'ara en què prest serà col·locada una placa solar que alimentarà les bateries que donaran llum al recinte en el que ja han estat posats uns fanals molt dignes. Benvinguda millora!

Andreu Genovart

FESTES D'AGOST

Per les festes de la Mare de Déu d'agost, hi ha hagut uns actes que han recordat que aquesta festa segueix viva dins el poble.

El dia quinze a la nit es repetí la comèdia "Un senyor damunt un ruc" pel grup de colòniers, i que fou altra volta un gran èxit de gent que tingueren. El dissabte dia 17 la tornaren repetir pels qui quedaven sense disfrutar de veure-la. El dia 16 hi hagué actuació de l'agrupació de ball de pagès de Petra, amb un poc de ball obert i que feren les delícies de la gent. El diumenge, dia 18, i per tancar el cicle d'actes, hi hagué l'actuació de L'Orfeó Artanenc dins el temple. A pesar de la

Gran Barbacoa de Artá

Artá·Mallorca

NUEVAMENTE EN ESTE LOCAL,
puede celebrar sus BODAS, BAN-
QUETES Y COMUNIONES.

Tels. 53 74 50
56 22 07

NUEVA DIRECCION

MOMENTS FELIÇOS

A la tardor, quan el sol s'allunya empegueït després d'esclatar de llum i de calor d'un dia d'estiu, estic assegut sobre una pedra, recolzat a una soca de pi, mirant enfora, contemplant la silueta de Sant Salvador, mentre un rossinyol canta entusiàstic i agut. El tulla de la bardissa on mig s'amaga em sembla misteriós i ple d'encís.

Aquest cant viu i fugisser engendra en el meu esperit, poeta i enamorat, una intensa vivència de fortes nostàlgies les quals s'irradien vers tot allò que veig en el meu entorn. La flor groga d'una humil margalida va agafant tons brillants, serens, que semblen pipelletjar amb una tremolor empegueidora. El poble d'Artà, en aquesta hora blava de records entrenyables i emotius, batega misteriós i me diu el seu adéu amb mirades de tristor, amb abraçades calentes, amb cançons de solitud.

Estic segur que els qui me varen veure arribar a aquesta terra fecunda, no s'imaginaven que el meu cor enamorat posaria llaços, que establiria trunyelles d'estimació, que sentiria una identificació tan intensa amb els seus paratges i les seves gentes. Ara mateix, assegut aquí, aprop de SES PAISSES, sens temps ni espai, poc abans de partir enfora, me sent com el rossinyol, trist, nostàlgic, enamorat, dient el cant de la meva estimació. La meva tonada va passant, a poc a poc, per obra i gràcia del refilatre ocell, de la força de la

tristor o la llum de la felicitat. Per què, des de què visc en aquesta terra sent molt millor els acords de la felicitat?

L'embriaguesa musical del rossinyol m'ha suggerit nous poemes. I començ a volar per tot arreu i vaig a cada una de les llars artanenques per a dir el meu adéu entre ferrades pel coll, paraules amables i mirades acollidores. Me sent lliure a la manera de la papellona que passa sense soroll mostrant el color de les seves ales.

Abans de volar enfora vull agafar un brotet tendre de romaní i deixar-lo dins del cor de cada un dels qui han fet que la meva estada en aquesta terra fos hermosa i ben agradable. Voldria també ésser com l'aucell insignificant que ve a arrabassar les espinetes que, malgrat tot, potser hagi afixades involuntàriament dins qualche persona. Voldria, en darrer terme, entonar el cant de l'estimació i oferir a tothom el meu niu, fet de brotets de ternura, a tots aquells que m'han allargat la mà, el

cor i l'ànima.

Venturosament tot és vida. Tot és felicitat. Tot són records entranyables. No, la veritat és que no ha estat un somni. És ben cert. He viscut durant quatre anys en un paradís de bellesa, de convivència i d'estimació. M'han encisat els habitants d'aquests paranyes lluminosos amb la màgica lluentor dels seus cors oberts i generosos. Ara, com l'aucell cantaire, sent el visc de l'enyorança dins el meu cor i, encara que els meus peus caminin per altres paratges, el meu amor tindrà sempre color artanenc, saba artanenca, delits artanencs.

No sé la causa per la qual la vida jamai no s'estaciona... Però, sent com el cant del rossinyol, amagat dins la bardissa, en aquesta hora trista i alegre, posa ales al meu cor i record els moments feliços -són tants que he viscut en aquests indrets amarats de bon gust i de gojosa convivència. I els moments tristos... N'hi ha hagut qualcún?

Gregori Mateu

IMPORTANTE EMPRESA NECESITA ADMINISTRATIVO

Se exige:

Plan General Contable.
Varón y Servicio Militar cumplido.

Edad no superior a los 25 años.

Interesados, llamar de 10 a 12.

Sr. Mascaró.

Teléfonos 564030 o 564208

COMPRE LA GUIA TURISTICA BAHIA DE ALCUDIA de G. Barceló

Ilustrada a todo color

Un libro muy útil para el escolar y para conocer el municipio, la BAHIA DE ALCUDIA, ARTA Y MALLORCA.

DE VENTA EN LIBRERIAS

C/Binicanella, 12 Tlf. 565515/52 CALA MILLOR

G.A.T. 820

Carr. Cala Gulla 11. 564017 CALA RAJADA

VIATGES MILLOR se complace en ofrecerles sus servicios

VUELOS CHARTER

BILBAO	6.000
BARCELONA	3.000
ALICANTE	4.500
GRANADA	8.500
MADRID	5.900
VALLADOLID	9.000
ZARAGOZA	7.000
CANARIAS	14.500

VUELOS INTERNACIONALES

LONDRES	21.500
AMSTERDAM	31.000
PARIS	29.000
BERLIN	63.000
TUNEZ	35.500
TANGER	36.000
GINEBRA	32.000
MARSELLA	19.000

VUELOS INTERCONTINENTALES

NEW YORK	69.195
SANTIAGO DE CHILE	112.000
BUENOS AIRES	147.900
RIO DE JANEIRO	131.150

(Todos estos vuelos comprenden ida/vuelta)

"TOUR MARRUECOS"

Avión + hoteles de lujo en regimen de M/P.... 54.000

"ESPECIAL TENERIFE"

Hotel XXXX / AVION / TRASLADOS.. 7 noches 46.500
14 noches 54.665

CRUCERO "CADIZ-CANARIAS"

7 días, visitando todas las islas desde 65.270

PARA OTROS DESTINOS, CONSÚLTENOS

NOVA CENTENÀRIA

MADÒ BIATRIU JAUMINA

El dia 24 d'agost passat el poble d'Artà reté homenatge a una dona que complia els cent anys. Era madò Biatriu Gelabert Serra, a) Jaumina.

A les 6'30 de l'horabaixa amb paperins i murta al carrer, es presentà a caseva l'Ajuntament acompanyat per la Banda de Música.

El batle va fer entrega a madò Biatriu d'una palangana de plata, en commemoració del 100 aniversari del seu naixement. A continuació, i a davant la casa, les dues agrupacions de ball de pagès, oferiren una ballada, envoltats per un nombrós grup de veïnats i altra gent que volgueren assistir a l'homenatge. Després es convidà tothom a un bon refresc pagat per l'Ajuntament.

BELLPUIG davant el fet, quasi insòlit, de celebrar enguany una altra centenària, es presentà a caseva per entretenir a la padrina, però com el seu estat no permet la conversa, ens limitam a parlar amb els seus fills Bernat i Joan.

Els trobam que acabaven de sopar i feien neta la taula. Demanam an En Joan si ens vol atendre, ja que En Bernat és molt sord. Ens diu que sí, i li demanam que ens faci un poc d'història de la vida de la seva mare, madò Biatriu "Jaumina".

Ens conta que la seva mare nasqué a Artà l'horabaixa del dia 25 d'agost de l'any 1885. Filla de Joan i Francina-Aina. Es casà amb En Joan Serra Bisquerra l'any 1910, tenia per tant ella 25 anys. Al poc temps de casats anaren a Amèrica, allà hi varen néixer els dos fills majors: En Bernat (1912) i En Joan (1915). Altra volta a Artà l'any 1917 nasqué la filla Antònia. L'amo En Joan abans de casar-se ja hi havia estat a Amèrica i segur que li agradava perquè al poc temps tornaren agafar els atapins i tota la família tornaren a anar a cercar ventura, fins que l'any 1923 vengueren ja definitivament. Segons ens diu En Joan, dugueren quatre duros i compraren la casa que encara hi viuen, al carrer de Rafel Blanes per deu mil pessetes. El reste, unes 90.000, les posaren al banc de Crèdit Balear, que per cert al poc temps va fer quebres i perderen, com tothom, bona part dels seus estalvis.

Madò Biatriu tota la seva vida estigué al front de les feines de la casa, i fent sanaietes com moltes dones feien a Artà. El seu espòs feia d'agricultor, juntament amb el seu fill Joan, i En Bernat aprengué de sabater, ofici que encara continua a les seves hores lliures. L'amo En Joan morí fa 12 anys i la filla Antònia també en fa 8 que deixà la vida. Preguntam an En Joan:

BELLPUIG: Quina vida fa ara madò Biatriu?

JOAN: L'aixecam devers les 9 del matí, berena de llet lliça, i Madò Rivet ve a fer-li sa coa i la renta un poquet. Un pic per setmana fa un dissabte general a la casa. Després de dinar fa un poc de sesta i al vespre devers les 10 la duim a dormir.

B.: Li feis menjar a part?

J.: No, menja del nostre, això sí, més poc; però tot li agrada.

B.: Idò, té salut ta mare?

J.: Sí, ara es troba bé. Fa uns tres anys tengué una bronconeumonia però es va recuperar i no ha tengut res més. Però no es dóna compte de ses coses, xerra poc i no fa cas de res.

B.: Qui fa ses feines de la casa?

J.: Jo i En Bernat. Feim es menjar, escuram, feim els llits, agrenam i rentam la roba.

Madò Biatriu Jaumina i el seu marit el dia de les seves noces, l'any 1910

Madò Biatriu el dia del seu cent aniversari

B.: Quants d'anys teniu ara vltros?

J.: Jo en tenc 70 i En Bernat 72, però tenim molta de salut.

Ens despedim fent vots perquè Déu els conservi aquesta salut per poder cuidar molts d'anys la seva mare, madò Biatriu Jaumina.

Glosat a la centenària

Sa madona Biatriu es cent anys, avui, compleix s'homenatge se mereix, avui, i en tal motiu per això es poble diu que és festa i heu reconeix

Per això entusiasmat sa festa ha preparada hem adornat sa fatxada amb tota solemnitat. Es pot dir que Artà és sortat, Vós sa tercera heu estadà.

Que heu arribat an es cent en es llibres està escrit un sigle haver complit creim que no està malament, el gran Déu Omnipotent això vos ha concedit.

Molts d'anys madò Biatriu coneguda per Jaumina d'Artà sou també padrina perquè es cent anys ja teniu un altre vos sobreviu per damunt, per llei divina.

Antoni Ginard

ESPORTS

XI TORNEIG SANT SALVADOR

ARTA 2 **FELANITX 0**
(Ferrer i Martínez
ARTA 1 **ESCOLAR 0**
(Guillem).

**TORNEIG DE CAPDEPERA-
CALA RAJADA**

MANACOR 2 **ARTA 0**
(partit ultradefensiu)
ESCOLAR 3 **ARTA 1**
(Sánchez) ¿Basquet o futbol?

FELANITX

FELANITX 1 **ARTA 1**
(Sánchez), guanyador l'Artà
per penals.

LLIGA PREFERENT

ESPORLAS 2 **ARTA 1**
(Ignasi) No se va sebre defen-
sar l'empat.

Balanç molt irregular d'un Artà que no ha lograt convèncer els seus seguidors, que segueixen esperant molt més de lo que s'ha vist. Guanyador de dos tornejos (Artà i Felanitx) i fracàs a Capdepera-Cala Rajada.

Hi pot haver equip, però mos falta molta de cosa. Si la defensiva pareixia el baluard més fort la "fuita" de N'Amengual fa que la cosa hagi quedat més dèbil. La mitja, que juga futbol i se mou bé amb la pilota, careix de força per lo que s'usa a Preferent. I a la davantera mos segueix mancant un "rompedor" i és que globalment l'equip adoleix d'homes alts, que això suposa que en el joc per alt (cosa que predomina en aquesta categoria), hàgim d'esforçar-nos més de lo que toca.

Esperam que en les pròximes confrontacions les coses se vegin amb més claretat i que això sigui un "espejisme", però segueixc pensant que mos falta estatura per jugar a Preferent.

Molt esperançador aquest equip de 3ª Regional, joves i que un dia no molt llunyà podran incorporar-se a la Preferent.

Es interessant veure que de 18 a 25 jugadors (a cada entrenen) van a Ses Pesqueres i se preparen (i molt més el veure que alguns d'ells feia molt de temps que no havien passat pel camp). A esperar que en la propera lliga que comença el 22 de Setembre continuïn preparant-se i ens donin alegries a tots aquells que desitjam que l'Artà pugui nutrir-se dels jugadors de la Vila.

Per una altra part consider que la Directiva actual ens hauria de donar una sèrie d'explicacions que els aficionats -socis o no socis se fan dins els cafès i que la Junta actual no contesta amb serietat.

¿Quan i qui s'encarregarà de l'equip de 3ª Regional?

¿Qui pot explicar "clarament" el cas "Amengual"?

¿Quan se podrà saber el pressupost de l'actual lliga?

El darrer any, a 3ª Nacional, hi havia bastants de jugadors locals, aquest any a Preferent pareix que se conta amb molts pocs, ¿què ha passat?

No se podrien donar notícies més "clarament" i "seriosament"? Els socis esperen...

1-X-2

Entrega del trofeu a la regularitat, donat per "BELLPUIG", al jugador M. Suárez, temporada 84-85.

Entrega del trofeu donat per BELLPUIG al màxim goleador, J. Caldentey, temporada 84-85.

Entrega trofeu donat per BELLPUIG a Tòfol Ferrer, regularitat local, temporada 84-85.

Fotos: G. Bisquerra